

Лазорик Михайло Іванович

Народився в с. Сільце Іршавського району Закарпатської області в сім'ї сільського коваля. У 1961 р. вступив на медичний факультет Ужгородського державного університету. З 1963 до 1966 р. служив у армії, в 1970 р. закінчив навчання. Згодом працював у Міжгірській районній лікарні. У 1971 р. — аспірант, у 1974 р. — асистент, а з 1992 р. — доцент кафедри факультетської терапії УжДУ. У 1985 р. заочно закінчив Центральний інститут підвищення кваліфікації спеціалістів із патентної роботи в Москві й став патентознавцем. Уперше в Україні розробив програму викладання дисципліни «Основи патентознавства для медиків», якої навчав студентів медичного факультету УжДУ з 1992 р. Має спеціалізацію з гомеопатії, є членом Міжнародної медичної гомеопатичної ліги. Розробив і застосував на практиці спеціальні формули для представлення результатів цитохімічних досліджень та показників фагоцитозу в системі SI у літрі крові. Виявив і описав різницю показників активності ферментів лейкоцитів і фагоцитозу у капілярній та венозній крові. Деталі результатів досліджень опубліковані у другому томі видання «Винаходи та інновації. Винахідники України» (2012). Вивчаючи питання релігії, розробив оцінку ступенів безпечності при застосуванні продуктів мироточення як лікувального засобу.

Дослідження активності гормонів щитоподібної залози Т3, Т4 та ТТГ о 8:00 та 12:00 за місцевим поясным часом дало можливість виявити раніше невідомі закономірності клінічних проявів і описати варіанти клінічних форм захворювань цього органу. Завдяки співпраці з лікарем Є. В. Індіксоном було розроблено низку нових способів лікування низки захворювань шкіри, нігтів та волосся і отримано понад 70 патентів. Також одержано охоронні документи на захист людини від

Доцент кафедри
факультетської терапії
Ужгородського національного
університету.
Кандидат медичних наук.
Заслужений винахідник України

зараження бактеріями і грибами з поверхні мобільних телефонів за допомогою срібла й міді та використання вітрового двигуна для руху транспортних засобів. У гомеопатії розроблено підхід до гомеопатичного лікування як дії на симптом (фенотип), якому відповідає генотип — зміни у певній ділянці хромосоми, що дає підставу розглядати гомеопатію як науково обґрунтоване лікування на нанотехнологічному рівні. З 1998 р. керує науковою роботою студентів медичного факультету; 21 вихованець Михайла Івановича є співавтором 31 охоронного документа України.

М. І. Лазорик має два авторські свідоцтва СРСР на винаходи, 69 патентів України на винаходи, 94 патенти на корисні моделі, 15 ліцензій на впровадження винаходів. Отримав позитивні рішення на видачу охоронних документів на три подані заявки. На розгляді в патентному відомстві знаходиться ще десять заявок.